

N:o 17.

Af herr **Ölander**, om tillägg till § 10 mom. 3 i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 14 september 1883.

Vid förra riksdagen väcktes åtskilliga motioner i syfte att genom tillägg i 2, 5 och 8 §§ af gällande bevillningsförordning erhålla förtydligande af bestämmelserna om beskattning af vinst på skogsafverkning och sågverksrörelse. Dessa motioner voro då närmast föranledda af ett Kongl. Maj:ts utslag, hvarigenom Korsnäs sågverksaktiebolag tillerkänts rätt att från sin beskattningsbara inkomst afräkna värdet af de från bolagets egna och arrenderade skogar i rörelsen använda sågtimmerträd; och grundade sig detta utslag derpå, att nämnda värde vore att hänföra till sådan afkastning af fast egendom, som vore genom fastighetsbevillning beskattad. Jag förmår visserligen icke uppfatta den tolkning af bevillningsförordningens föreskrifter, som fått sitt uttryck genom berörda utslag, och icke torde väl heller lagstiftaren någonsin tänkt sig en dylik tillämpning af desamma. Enligt min åsigt kan intet tvifvel förefinnas derom, att bevillningsförordningens mening är, att *all* genom träförädling uppkommen vinst är beskattningsbar; och de vid sågverken eller utskjeppningsorterna uppgjorda bokslut kunna väl ej anses såsom vinst upptaga annat än hvad som verkligen är vinst, sedan alla för så väl råvara som arbete hafda kostnader blifvit afdragna. Då emellertid bevillningsförordningen, på sätt omnämnda utslag utvisar, *kunnat* på annat vis tolkas, måste väl något fel eller någon otydlighet förefinnas i dess härom meddelade stadganden, som det är af vigt att få aflägsnad för att förhindra, att den mest inkomstbringande industrien inom riket skall kunna undandraga sig beskattning för större delen af sin vinst till betydlig förlust för stat och kommun.

På grund af hvad jag sålunda haft äran anföra och enär de vid förra riksdagen i ofvanberörda syfte väckta motioner då ej vunno Riksdagens bifall, får jag härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta följande tillägg i 10 § 3 mom. bevillningsförordningen i fråga om de kostnader och utgifter, för hvilka vid beräkning af inkomst utaf kapital och arbete afdrag icke må egrum, nemligen »e) för värdet af det vid sågverksrörelse och trävaruexport använda virke från arrenderade skogar».

Och torde bevillningsutskottet, till hvilket jag anhåller, att denna min motion måtte varda remitterad, göra den ändring i formuleringen af berörda lagförslag, som kan anses nödig, allenast det med motionen angifna syfte uppnås.

Stockholm den 26 januari 1888.

A. H. Ölander.